

РЕШЕНИЕ

№ 396

гр. В., 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20223110202324 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. В. Р. срещу НП №21-0819-004147/11.10.2021г., издадено от Началник група към ОДМВР В., сектор ПП-В., с което и е наложено адм. наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 48 от Закона за движение по пътищата.

С жалбата не се оспорва фактическата обстановка изложена в НП, а се прави искане за намаляване на размера на наложената глоба.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Представител на административно наказващия орган не се явява, депозирани са писмени бележки.

Жалбата е депозирана от легитимирано лице в законоустановения срок, поради което е допустима за разглеждане.

След преценка на доказателствата по делото, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 24.09.2021г. около 18. 30 ч. жалбоподателят Р. управлявала велосипед, като се движела в Приморски парк, м-ст „Салтанат“, по алеята от Делфинариума към ресторант Класик.

Достигайки до кръстовището образувано от равнозначни пътища с алеята идваща от жилищните сгради в посока пункт на КПП, което било нерегулирано с пътни знаци, въз.Р. навлязла в него без да се огледа и без да спре. Същевременно от дясната и страна по другата улица навлязъл лек автомобил «Нисан» с рег № В0870ТС, при което настъпило ПТП с леки материални щети. Възз.Р. спряла велосипеда в предната лява врата на автомобила, при което я огънала, като в следствие на удара паднала.

На място пристигнали служители на сектор ПП при МВР -В.-свидетелят Ф.. При оглед на кръстовището и установил, че и за двамата водачи в посоките, от които се движели нямало поставени пътни знаци регулиращи движението в кръстовището т. е. пътищата и за двамата водачи били равнозначни.

След оглед на автомобила и велосипеда и разговор с двамата водачи, свид. Ф. съставил акт за установяване на административно нарушение срещу въззивницата. В съдържанието му свидетелят описал обстоятелствата на извършване на нарушението и дал правна квалификация на същото по чл. 48 от ЗДвП. В акта нарушителят не вписал възражения и не депозирал такива в писмен вид. При проверката на място бил съставен и протокол за ПТП, при които била съставена и схема на произшествието с местоположението на двамата участници.

АНО изцяло възприел констатациите в АУАВ и въз основа на него е било издадено процесното НП. Видно от съдържанието му административно наказващият орган възприел изцяло описаната в АУАН фактическа обстановка, квалифицирал нарушението по чл. 48 от ЗДП и наложил административно наказание, съобразно чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 пр.4 от ЗДП.

Тази фактическа обстановка, съдът прие за установена по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства – писмените, приложени по административнонаказателната преписка, както и от показанията на свидетеля Ф. и С., депозирани в хода на съдебното следствие. Същата не се оспорва от въззивника.

Въз основа на тази фактология, съдът формира правно убеждение в следния смисъл:

По приложението на процесуалния закон:

Процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгл. Заповед № 81213-825/2021г. на Министъра на вътрешните работи. Правомощията са делегирани на определен кръг лица, с оглед заеманата от тях длъжност, поради което непосочването им поименно не опорочава акта на оправомощаване.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел. Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, но това нарушение не е съществено, т. к. не ограничава правото на защита.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушенията. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушенията, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя– трите имена, адрес и ЕГН.

Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

АУАН и НП са формално редовни актове, съдържат всички изискуеми реквизити по ЗАНН. Препис от акта е връчен на нарушителя като му е дадена възможност да организира адекватна защита. В АУАН жалбоподателят не е вписал възражения и не е депозирал писмени в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, което обяснява и липсата на произнасяне на АНО по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Освен това липсват данни жалбоподателя да е посочил писмени или гласни доказателства, които да бъдат събрани по реда на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН. Описанието на нарушението и в акта, и в постановлението е направено с достатъчна пълнота и конкретика. Правото на защита на жалбоподателя е реализирано в цялост с депозиране на настоящата жалба. Поради това съдът намира, че в хода на административно-

наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съдът в хода на съдебното следствие разпита и другия участник в настъпилото ПТП свид. С.. Свид.С. сочи, че живее в района и познава изключително добре пътищата там и поради това при приближаване с това кръстовище намалила скоростта на движение на управлявания от нея автомобил. При навлизането си в кръстовището леко спряла, огледала се, но не видяла движещи се автомобили или други участници в движението и продължила, като в този момент с висока скорост в ляво от нея навлязъл в висока скорост в кръстовище велосипеда управляван от въззивницата. Свид.С. нямало как да предотврати сблъсъка, тъй като водача на велосипеда не намалил скоростта си на движение и не спрял. Поради това и последвал сблъсък между велосипеда и автомобила реализиран в предната лява врата на автомобила. Свид.С. в последствие видяла, че възз.Р. била със слушалки и телефон и според нея вероятно този факт и е попречил да възприеме правилно случващото се около нея.

Съдът напълно кредитира показанията на свид.С. същите са обективни и кореспондират с другите доказателство и писмени документи по делото

По приложението на материалния закон:

Относно нарушението на чл. 48 от ЗДвП.

Тази норма вменява задължение на водача на ППС на кръстовище на равнозначни пътища да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна.

В настоящия случай от фактическа страна се доказва, че на посочените в АУАН и НП дата и час жалбоподателят е нарушил посоченото задължение, поради което съдът прие, че правилно е ангажирана адм. наказателната му отговорност и санкционирането и с глоба в абсолютния размер по чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 пр. 4 от ЗДвП е законосъобразно. В тази връзка следва да се посочи, че въпреки липсата на регистрирани други нарушения на ЗДвП за жалбоподателя, няма основание за удовлетворяване на искането му за намаляване размера на глобата.

Съгласно § 6, т. 8 от ДР на ЗДП "Кръстовище" е място, където два

или повече пътя се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво. Съгласно т. 1 от същия § 6 на ДР на ЗДП "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците.

Видно от съдържанието на процесното НП на жалбоподателя е повдигнато обвинение за нарушение по чл. 48 от ЗДвП, съгласно която разпоредба - на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. Изводът за извършено нарушение от страна на жалбоподателя е обоснован с констатираната на място от служители на ОД на МВР-В. равнозначност на пътищата. Следва обаче да се има предвид, че задължението, формулирано в чл. 48 от ЗДвП възниква единствено и само на кръстовище на равнозначни пътища, като релевантните за това обстоятелства са наличие на водач на ППС, приближаване на същия към кръстовище на равнозначни пътища и наличие на ППС, което се намира или приближава от дясната му страна. Нормата на чл. 48 от ЗДвП предвижда, че на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение. Специалният закон, уреждащ правилата за безопасност на движение по пътищата, е приложим за всички пътища, независимо дали са част от републиканската и общинска пътна мрежа или са част от второстепенната пътна мрежа на съответно населено място. Законът регламентира два вида кръстовища в зависимост от наличието или липсата на регулиращи средства и определя различни правила за преминаване през тях. Когато единият от пресичащите се пътища е сигнализиран със съответни пътни знаци като път с предимство, кръстовището е регулирано. Движещите се по пътя с предимство превозни средства имат право да преминат първи и всички останали участници в движението, при отсъствие на изключенията за движение на специализирани превозни средства, са длъжни да спрат и да ги пропуснат. При липса на съответна сигнализация, кръстовището е неурегулирано и съгласно закона, предимство да премине пръв през него има

дясностоящия, като жалбоподателката е следва да осигури предимството на лекия автомобил, но това не е сторено и е последвало ПТП. Възз.Р. е нарушила задължението си по чл.48 от ЗДвП – т. нар. "правило на дясностоящия".

Съдът взе предвид и разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДП, съобразно която редовно съставените АУАН имат доказателствена сила до доказване на противното и предвид липсата на каквито и да е доказателства в подкрепа на твърденията в жалбата, намира възраженията за недоказаност за неоснователни.

Независимо, че възз.Р. управлява велосипед по отворените за движение пътища, то като участник в движението тя е задължена да спазва правилата въведени в ЗДвП.

По наведените възражения за умисъл и вина на въззивницата при реализираното ПТП, то съда само следва да посочи, че транспортните нарушения са осъществяват при непредпазливост.

По възражението, че в АУАН има поправка на часа в който е настъпило произшествието, съда констатира, че тази поправка е нанесена в акта даден на въз.Р. и представен от нея като ксерокопие на съда т.е. поправката е реализирана при съставяне на акта. АУАН с това съдържание е връчен на въззивницата и е представен на съда от нея. Съда не установява с това действие извършването на проц.нарушение, тъй като корекцията на часа е сторена преди връчване на акта.

Съдът намира, че липсата на мотиви в НП, защо АНО приема, че не е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение от категорията да опорочи НП. По аргумент от разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказващият орган има задължение да извърши преценка за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и ако прецени, че случаят е "маловажен", да не издава наказателно постановление, като предупреди устно или писмено нарушителя. Но административно-наказващият орган няма задължение да мотивира така извършената преценка и да изложи съображения като задължителен реквизит от съдържанието на наказателното постановление. С издаването на наказателното постановление последният недвусмислено е изразил становището си, че според него случаят не е маловажен.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, "Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административния акт е благоприятен, има право на разноси". От изложеното следва, че в полза на АНО, следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определи в размер на 80 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя на АНО.

Воден от гореизложеното съдът прие, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП №21-0819-004147/11.10.2021г., издадено от Началник група към ОДМВР, сектор ПП -В., с което на Д. В. Р. ЕГН ***** е наложено адм. наказание на осн. чл. чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 пр. 4 от ЗДвП: глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 48 от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА Д. В. Р. ЕГН *****, да заплати на ОД на МВР-В. сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. В. в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____